

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: V. L. D.
toho času pobýtem v Zařízení pro zajištění cizinců Balková,
Balková 1, 331 65 Tis u Blatna,
zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem
se sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy,
Odbor cizinecké policie,
sídlím Kongresová 1666/2, 140 00 Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2024, č. j. KRPA-366483-32/ČJ-2024-000022-ZZC,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl na základě rozhodnutí žalovaného ze dne 24.11.2024 pod č. j. KRPA-366483-12/ČJ-2024-000022-ZZC, zajištěn podle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem předání a zároveň mu byla stanovena doba zajištění na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu předání na území jiného členského státu Evropské unie, zejména s ohledem na zajištění náležitostí, které jsou nezbytné k realizaci předání. Doba trvání zajištění byla stanovena s ohledem na skutečnost, že o přijetí zpět na území jiného členského státu Evropské unie musí rozhodnout dožádané orgány Rumunska.
2. V žalobou napadeném rozhodnutí se dále uvádí: Vzhledem k tomu, že se v době, po kterou byl žalobce do současné doby zajištěn, i přes přihlédnutí k předpokládané složitosti přípravy předání, nepodařilo realizovat předání dle Nařízení č. 604/2013, správní orgán přistupuje k prodloužení doby zajištění.
3. Z napadeného rozhodnutí dále vyplývají následující skutečnosti: Žalobce podal dne 31. 10. 2023 žádost o azyl v Rumunsku, shoda EURODAC: RO1TM204T2310312247-1-4146673,3134, ze dne 31. 10. 2023, místo RO/SPF Sannicolau Mare. Cizinec nesetřval na území Rumunské republiky do doby rozhodnutí o azylu, kdy Rumunsko je v tomto případě zodpovědné za jeho zpětvzetí. Místo toho vycestoval do ČR bez platného cestovního dokladu a oprávnění k pobytu. Cizinec dále uvedl, že v září 2023 přicestoval do Rumunska z Vietnamu na základě cestovního pasu VNM, kde měl vylepeno rumunské vízum za účelem práce. V Rumunsku o azyl žádal v roce 2023. V Rumunsku měl platný pobyt, ale tento mu skončil a tak vycestoval do ČR v červnu 2024 za účelem práce. Vnější schengenskou hranici překročil vlakem, kdy si koupil jízdenku z Rumunska do Maďarska a dále cestoval přes Slovensko do ČR. Na cestě ztratil svůj cestovní pas VNM a zavazadlo. Do ČR přicestoval v červnu 2024, přesně neví a od té doby pobývá na území ČR nepřetržitě do dne 24. 11. 2024, kdy byl zajištěn. Přicestoval do ČR za prací a v Rumunsku nezustal z důvodu, že kamarádi mu řekli, že v ČR si vydělá víc peněz. Neví, v jakém stavu je azylové řízení v Rumunsku. Nezajímal se. O azyl v Rumunsku žádal z důvodu, že byl zadržen z důvodu neoprávněného pobytu, a tak podal žádost o azyl. Neměl v úmyslu vycestovat do domovského státu. Správní orgán shledal, že v případě cizince byly splněny veškeré podmínky zajištění dle § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., a proto vydal dne 24.11.2024 rozhodnutí o zajištění dle ustanovení § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. za účelem předání dle Nařízení č. 604/2013.
4. Dne 19.12.2024 bylo správnímu orgánu doručeno Oznámení o průběhu řízení podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 od OAMP, ve kterém se uvádí, že dne 03. 12. 2024 správní orgán obdržel zápornou odpověď z Rumunska ohledně přijetí zpět žalobce, která ovšem podle správního orgánu nebyla dostatečně odůvodněná. Z tohoto důvodu byla dne 19. 12. 2024 zaslána žádost do Rumunska o přehodnocení negativní odpovědi. Rumunsko má nyní lhůtu 14 dní na odpověď.
5. Žalovaný k tomuto v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že předchozí lhůta zajištění nebyla pro realizaci dostatečná, proto správní orgán s ohledem na povinnost jednat v duchu Nařízení č. 604/2013 přistupuje k jejímu prodloužení dle § 129 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb. Správní orgán posuzoval při svém rozhodování otázku, zda existuje reálný předpoklad předání na území odpovědného členského státu. Při posuzování zohlednil veškeré uvedené skutečnosti do protokolu o podání vysvětlení ze dne 24.11.2024 a

podkladové materiály získané z moci úřední, zejména pak sdělení Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky ze dne 19.12.2024 o průběhu tzv. dublinského řízení, lustrace v dostupných evidencích Policie České republiky a Ministerstva vnitra České republiky - rozhodnutí o předání; zejména výsledek z databáze EURODAC. Žalovaný na základě toho vyslovil závěr, že spisovým materiálem je doloženo, že reálný předpoklad žalobcova předání je naplněn.

6. Proti rozhodnutí žalovaného o prodloužení zajištění brojil žalobce žalobou, v níž namítl, že jelikož správní orgány obdržely dne 3. 12. 2024 negativní odpověď na dotaz ohledně možnosti žalobcova předání do Rumunska, vyplývá z toho, že řízení podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 604/2013 bylo pravomocně ukončeno již dne 03.12.2024, kdy byla doručena MV ČR odpověď Rumunska, kterou zamítlo žádost ČR o přijetí žalobce. Žalobce tedy měl být podle svého tvrzení propuštěn a rozhodnutí napadené touto žalobou již nemělo být vůbec vydáno, protože odpadl důvod pro zajištění podle § 129 odst. 1 z.č. 326/1999 Sb.
7. Žalovaný k žalobě podala vyjádření v následujícím smyslu: Z obsahu spisového materiálu je prokázáno a doloženo, že žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany na území Rumunska vedeno pod ID: RO1TM204T2310312247-1-4146673,3134 dne 31. 10. 2023. Skutečnost, že podal žádost o udělení mezinárodní ochrany v Rumunsku, potvrdil sám žalobce v Protokolu o podání vysvětlení (vedeno pod č. j. KRPA-366483-11/ČJ-2024-000022). Řízení podle Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 nebylo ke dni 03. 12. 2024 pravomocně ukončeno, neboť k předání žalobce je věcně příslušný Odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky, který žalobce dne 19. 12. 2024 jednoznačně informoval, že řízení stále probíhá. Rumunské straně byla zaslána žádost o přehodnocení zamítavého stanoviska, neboť zejména z pozitivní shody otisku prstů s daktyloskopickou sbírkou systému EUODAC, kam jsou vkládáni všichni žadatelé o mezinárodní ochranu v rámci zemí EU, bylo jednoznačně zjištěno a prokázáno, že žalobce žádal o udělení mezinárodní ochrany na území Rumunska vedeno pod ID: RO1TM204T2310312247-1-4146673,3134, dne 31. 10. 2023.
8. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Podle ustanovení § 129 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření za účelem vycestování, policie zajistí na dobu nezbytně nutnou cizince, který neoprávněně vstoupil nebo pobýval na území, za účelem jeho předání podle mezinárodní smlouvy sjednané s jiným členským státem Evropské unie přede dnem 13. ledna 2009 nebo přímo použitelného právního předpisu Evropské unie; policie na dobu nezbytně nutnou zajistí i provázeného cizince v případě, že jeho průvoz nelze z objektivních důvodů dokončit bez nutné přestávky.
10. Podle ustanovení § 129 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., Policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání nebo průvozu cizince. Jeli to nezbytné k pokračování přípravy předání nebo průvozu, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem předání nebo průvozu je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení.

11. Podle ustanovení § 129 odst. 4 zákona č. 326/1999 Sb., Policie rozhodne o zajištění cizince za účelem jeho předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, pouze pokud existuje vážné nebezpečí útěku. Za vážné nebezpečí útěku se zejména považuje, pokud cizinec pobýval na území neoprávněně, vyhnul se již dříve předání do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie, nebo se pokusil o útěk anebo vyjádřil úmysl nerespektovat pravomocné rozhodnutí o přemístění do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání. Za vážné nebezpečí útěku se dále považuje, pokud cizinec, který bude předán do státu vázaného přímo použitelným předpisem Evropské unie přímo nesousedícího s Českou republikou, nemůže oprávněně samostatně do tohoto státu cestovat a nemůže uvést adresu místa pobytu na území.
12. Podle ustanovení § 125 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. doba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody.
13. Rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění je rozhodnutí obsahově navazující na rozhodnutí o zajištění. Za nezměněných skutkových okolností budou důvody pro trvání zajištění zpravidla shodné, jako byly důvody popsány v prvním rozhodnutí o zajištění cizince, proto na něj postačí v odůvodnění v podrobnostech odkázat [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 7 Azs 8/2014-20 ze dne 20. 3. 2014].
14. Soud neshledal důvodnou námitku obsaženou v žalobě, že napadené rozhodnutí o prodloužení zajištění nemělo být vydáno, protože odpadl důvod zajištění tím, že řízení o předání bylo skončeno doručením negativní odpovědi z Rumunska českým příslušným správním orgánům. Z žádného právního předpisu totiž nevyplývá povinnost správního orgánu propustit cizince ze zařízení pro zajištění cizinců na základě pouhé skutečnosti, že státní orgány jiného členského státu vyjádřily nijak nezdůvodněný nesouhlas s převzetím cizince.
15. Soud naopak považuje za správný a logický zvolený postup žalovaného. V situaci, kdy je ze systému Eurodac zjištěno, že žalobce byl ztotožněn podle otisku prstů jednoznačně jako osoba, která v jiném členském státě schengenského prostoru – v Rumunsku – žádala o mezinárodní ochranu, a toto řízení dosud nebylo pravomocně ukončeno, je namístě dotázat se příslušných rumunských orgánů na důvod odmítnutí převzít žalobce podle § 129 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a současně prodloužit zajištění o dobu přiměřenou k možnosti doručení nové, zdůvodněné odpovědi z rumunské strany. K porušení právních předpisů ze strany žalovaného dle názoru soudu nedošlo.
16. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 20. ledna 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně